

109179 - Дар ҳаҷҷу умра бо забон ният кардан машрӯъ нест

савол

Агар ҳочй "лаббайка умратан" ё "лаббайка ҳаҷҷан" бигүяд, оё ин талаффуз намудани ният ба ҳисоб меравад?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

"Агар дар ибодати ҳаҷ "лаббайка ҳаҷҷан" ё "лаббайка умратан" бигүяд, ин ба маънои оғози ният нест, зоро ӯ қабл аз ин ният карда буд. Аз ин рӯ, машрӯъ нест, ки бигүем: "Эй Аллоҳ, ман умра кардан меҳоҳам" ё "Эй Аллоҳ, ман ҳаҷ кардан меҳоҳам". Балки бо қалб ният кун ва бо забон талбия бигӯ.

Дар мавриди талаффуз намудани ният бо забон дар ғайри ҳаҷҷу умра, ба ҳамагон маълум аст, ки ин кор машрӯъ нест. Бинобар ин, барои инсон суннат нест, ки агар вузӯ карданӣ шавад, бигүяд: "Эй Аллоҳ, ман меҳоҳам, ки вузӯ бигирам". "Эй Аллоҳ, ният кардам, ки вузӯ бигирам". Ва ё намоз хондани шавад, бигүяд: "Эй Аллоҳ, ман меҳоҳам, ки намоз бихонам". "Эй Аллоҳ, ният кардам, ки намоз бихонам".

Ҳамаи инҳо номашрӯъ мебошанд ва беҳтаринроҳу равишроҳу равиши Муҳаммад (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) аст". Поёни сухан.

"Мачмуъу фатово"-и Ибни Усаймин (22/20).